

PAŘÍŽ 2018

Ve dnech 29.4. až 4.5.2018 se již poněkolkáté uskutečnil studijně-poznávací zájezd do Paříže. Tentokrát jsme vše zorganizovali svépomocí bez cestovní kanceláře.

Vyrazili jsme za dusného nedělního poledne krásným novým autokarem obtěžkaným našimi kufry a krabicemi plnými knih pro České centrum v Paříži. Cestu jsme si krátili povídáním o Paříži, o francouzštině, o Francouzích, o tom co nás čeká několik následujících dní a před usnutím shlédli francouzský film. Vše se točilo kolem ní, kolem Paříže, kolem té dámy, která nenechá nikoho v klidu a na kterou jsme se už dlouho moc těšili.

Pondělní příjezd do města nad Seinou nebyl zrovna zalitý sluncem, spíše naopak. Foukal ostrý vítr, pařížské mraky se sem tam „vyždímaly“ přímo na

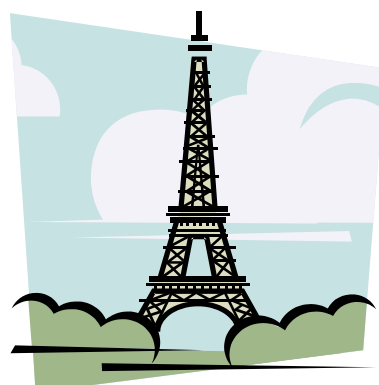

město a teplo rozhodně nebylo.

Přesto jsme vyrazili na

Trocadéro a odtud směrem k Eiffelově věži. Povinná bezpečnostní kontrola, první nucené konverzační obraty při nákupu vstupenek a hurá do nebe.

Eiffelova věž nás uchvátila. Ano, ano, pro mnohé z nás byl nejkrásnější zážitek stát na vyhlídkové rampě druhého patra, nechat do sebe šlehat ostrý vítr a déšť a přes mraky odhadovat co by asi bylo do vzdálenosti 65km daleko vidět kdyby ty mraky bývaly nebyly.

Ale stálo to za to.

V odpoledních hodinách jsme se přemístili do útrob muzea Louvru s nadějí, že se tam schováme před deštěm a že se i pokocháme nabídkou největší sbírky artefaktů na světě. Celá Paříž v ten okamžik dostala stejný nápad jako my. Zvláštní...Malou Isti jsme se ale dostali do muzea rychle a nemuseli čekat ty nekonečné fronty. Muzeum je obrovské, ale ten den v něm bylo jaksí těsno. Přesto si každý mohl přijít na své a zajít se podívat tam kam chtěl. V podvečer jsme se nastěhovali do našeho hotelu. Všem se líbily prostorné a čisté pokoje s vlastní koupelnou a záchodem a co teprve ty snídaně! Několik druhů cereálií, jogurtů, čerstvé bagetky a croissanky, několik druhů teplých nápojů a ovocných

džusů....Mňamka...

V úterý ráno na prvního máje jsme metrem vyrazili na Champs-Élysées k Vítěznému oblouku, prošli celou avenue a splnili dva kvízové úkoly. Úspěšně, biensûr. Při příležitosti prvního máje se někteří z nás obdarovali kytičkami konvalinek,tak jak to Francouzi dělají. Je to starý zvyk a lidé si tak vzájemně

přejí štěstí a vyjadřují náklonost tomu druhému. Hezké, že i naši žáci umí být pozorní sami k sobě...

ZeChamps-Élysées jsme se pěšky přesunuli k Elysejskému paláci, sídlu prezidenta, chrámu Madeleine a opeře Garnier, kde jsme nasedli na metro, které nás zavezlo na Montmartre, jedno z nejkouzelnějších míst Paříže. Výstup k montmartrovské doméně bazilice Sacré-Coeur chvíli trval. Prošli jsme postranními uličkami, podívali se ke Zdi lásky a pokochali se jedním z posledních původních vstupů do pařížského metra z roku 1900. Schody nahoru na Montmartre byly v obležení turistů. Člověk se musel neustále dívat kolem sebe a pod nohy neb hrozilo, že někoho zašlápne. Tolik lidí se přišlo podívat na Paříž ze schodů na Montmartre! Pravda, výhled to byl famózní. Zbytek odpoledne jsme strávili procházkami v uličkách této staré pařížské čtvrti, pozorováním umělců, kterých tam bylo opravdu moc a někdy ještě víc, protože bylo těžké odhadnout kdo vůbec umělec je a kdo jen tak přihlíží a nasáváním atmosféry tohoto kouzelného místa. Montmartre má prostě šarm. Metrem jsme se potom dostali ke hřbitovu PèreLachaise a odtud pěšky na náš hotel, který byl nedaleko.

Třetí den dopoledne nás čekal zámek Versailles. Už když jsme vjžděli do městečka stejného jména, byly vidět davy turistů čekajících fronty na nádvoří zámku. Ale bylo krásně, k čekání ve frontě nám svítilo sluníčko a náladu nám zvedal fakt, že fronta za námi rostla, ale ta před námi se zmenšovala. Nu, tak jsme to vydrželi a dostali se až do zámku a ze zámku do nádherných zahrad s fontánami a sochami. Versailles je nádherné místo a když si odmyslíte ty davy turistů, které jsou zde dnes a denně tak vás atmosféra pohltí a vtáhne do doby Ludvíka XIV. a vy můžete jako jeho dvorní zahradní architekt LeNôtre plánovat čím osázíte levý pruh cestičky kolem fontány či jako Molière, který se ve své hře chystá zesměšnit několik dvorních dam a to za Ludvíkova souhlasu.

Před zámkem Versailles

Odpoledne jsme pak naším autokarem přešli do pařížského Manhattanu, jak se přezdívá moderní čtvrti La Défense a den zakončili vyjížděnou po Seině na výletní lodi bateau-mouche. Z horní paluby do dolní nesešel snad nikdo, téměř všichni zůstali nahoře a prodýchávali podvečerní Paříž.

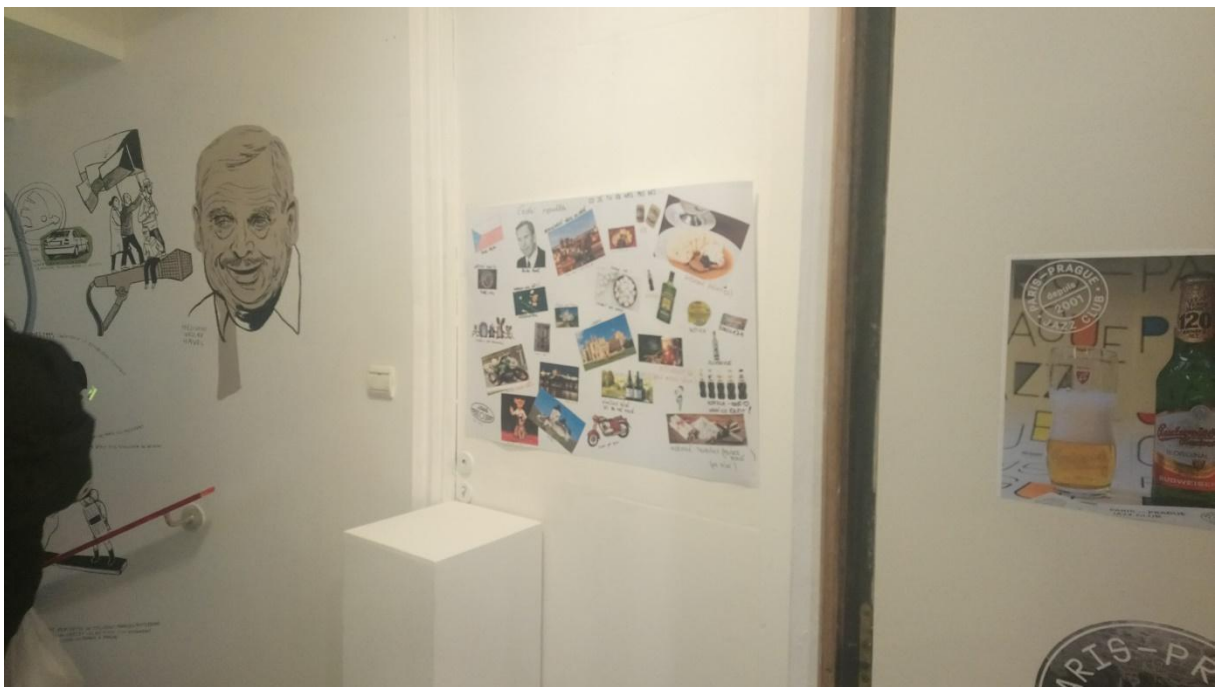
Podvečer na bateau-mouche

Čtvrteční ráno tím, že jsme se odbavovali z hotelu, avizovalo, že v Paříži strávíme už jen pár hodin a že se nezadržitelně blíží „Adieu, Paris“... Metro nás vysadilo ve čtvrti Beaubourg s moderní stavbou Centre Georges Pompidou, odtud jsme došli ke staré radnici a po mostě se dostali na ostrov Cité, což je kolébka Paříže, kde to všechno začalo. Dnes zde stojí nejnavštěvovanější památka celé Francie a tím je katedrála Notre-Dame. Podél Seiny jsme se dostali do Českého centra, kde na nás už čekala paní Billardová, která nám ukázala budovu ČC, představila historii, současnost a funkci ČC, zodpověděla naše otázky a umožnila setkání se zaměstnanci Konzulárního oddělení Velvyslanectví ČR v Paříži. Žáci mohli vidět a slyšet, že s francouzštinou mají velikou šanci na trhu práce, při studiích na vysokých školách a v rámci stáží Erasmus. Doufám, že to bude poznat....

V koncertním sále Českého centra a dole plakát našich terciánů, který už visí na chodbách ČC

Po bulváru Saint-Germain jsme přešli do Latinské čtvrti, k muzeu středověku Cluny, budovám nejstarší a největší univerzity Sorbonně, k pařížskému Pantheonu a do Lucemburských zahrad, kde jsme zakončili náš společný program. A pak už jen metro, nádraží Bercy, teplé párky, které nám páni řidiči nachystali apár posledních obrázků Paříže přes okna autobusu....

Parčík u muzea Cluny v Latinské čtvrti

Ulice Bonaparte, před budovou Českého centra

PODĚKOVÁNÍ

- všem našim žákyním a žákům za vzorné chování, za milé úsměvy, dobrou náladu, nadšená srdíčka a řízky, které si s sebou vzali na cestu
- mým kolegyním Mezulianikové a Novákové za pomoc a oporu během celého zájezdu
- za finanční podporu od SPGŽ a rodičů
- pánům řidičům a celé dopravní společnosti Petr Haltof, Transit Expres za bezchybnou jízdu, perfektní služby, pomoc s logistikou zájezdu a příjemnou spolupráci
- všem pařížským demonstrantům za to, že dodrželi slib a šli prvního května plánovaně demonstrovat na druhý konec Paříže
- všem pařížským stávkujícím dopravcům za to, že se na stávkování v tyto dny vykašlali a nechali nás povozit metrem
- všem Francouzům, kteří nás nenechali promluvit anglicky a mohli tak slyšet naši krásnou francouzštinu s moravským přízvukem
- všem, kteří jste nám fandili a mysleli na nás
- a Tobě, dámo na Seině, že jsi nás nezklamala a přijala s otevřenou náručí a dala nám poznat kus světa. Načechrej si pérka, dojedeme zas!!!!

Foto a text: M.Nechvílová